

Akar a'landóan fiatalnak látszani?

Próbálja ki
ezt
a módszert!

Esténként mossa arcát a LETON-szappan krémszerű habjával. E gyengéden ható krémes habot hagyja arcán néhány másodpercig. Utána öblítse le bő meleg vízzel, majd közvetlenül hi deg vízzel. Ez az egész! Másnap reggel friss, bársyonosan úde arc fogja a tükörben moso lyogva üdvözölni. Ezen módszer segítségével napról-napra kellemes meglepetéssel fogja észlelni arcébörének feltűnő javulását és rövid időn belül szert tesz az annyira irigylt hamvas leányos teintre.

Beszerezhető a szaküzletekben, 96 fillérért.

Főraktár: HUNNIA-gyógyszertár, Budapest, VII., Erzsébet-körút 56. szám.

Külföldi számlára

Kevés ember akad, aki eddig túlságosan komolyan vette azokat az apróhirdetéseket, amelyekben élelmes öszeresek külföldi számlára kerestek ócskaruhákat.

Olyan fejtegetőre állított világot élünk, amikor a legvalószínűbb dolgot is el lehet hinni. Sajnos, ma holnap már csak a valószínűtlenet hisszük el. Olvassuk, hogy az újjászülött Törökországban Kemal pasa, vagy új nevén Atatürk elrendelte polgárlainak az európai viseletet. Ez eddig rendben van és érthető. Nehezebben értjük meg azt, hogy ezeket a ruhákat átjónnan nem tudván beszerezni, viseltes állapotban éppen Magyarország dunántúli részén akarják összevásárolni a török megbízottak. Tizenhétmillió törököt kell európai gunyába bujtatni. Ezeknek a ruhát még akkor is nehéz volna a 9 millió Magyarországon összeszedni, ha itt tényleg eladnák az emberek a „viseltes” ruháikat. A hír hallatára az a gyanú merült fel bennünk, hogy élelmes pesti ócskások a török kormány megbízás hangzatos felszólalásával szédítik a jó vidékieket. De gondolkodva a kérdés felett csakhamar rájövünk, hogy a pestiek igen jól tudják azt, miszerint a magyar vidék népe, nemcsak hogy viseltes, de még elviselt ruháját sem adhatja el, mert nem tud helyette másikat venni.

Nem tréfa, hanem való az a meggyőzés, hogy a magyar falvakban hónapok óta nem látni — rongyszédőt, akiknek sípja pedig jóidőkben naponta felverte a falu esendjét. Ma a rongyot is ruhának nevezik — és viselik.

Nagyon kis batyuban elvihetik Kemal pasa emberei az itt összevásárolt ruhákat. Ezekből aligha kap európai szint a török főváros.

Titkos találkahelyet lepleztek Győrött. Győrött jelent a Kis Ujság tudósítója: Hosszas megfigyelés után rajtaütött a győri rendőrség egy titkos találkahelyen, amelyet Beszperszka Józsefné valófében lévő asszony Varga Zoltán tönkrement kereskedővel együtt tartott fenn. A rendőrség a lakásban 12 leányt és több idegen férfit talált. Mindnyájukat bekísérték a rendőrségre, ahol a leányok terhelő vallomást tettek Beszperszkané ellen. Az asszonyt és Varga Zoltánt letartóztatták.

Felmentette a tábla Hegyemeg Kiss Pált. Debrecenből jelent a Kis Ujság tudósítója: Polgáry István debreceni földbíróvos feljelentést tett az elmúlt év elején Hegyemeg Kiss Pál ellen, aki lapjában a „Tiszta közelet tükré” című cikkben őt áruházzal valódt. A törvényszék felmentette Hegyemeg Kiss Pált azzal az indoklással, hogy az áruházzal vádját tekintetében két- az ellenpártba lépett és ezzel mintegy elárulta az ellenpártba lépett és ezze mintegy elárulta egyvertársait. A debreceni tábla is elfogadta Hegyemeg Kiss Pál védekezését és felmentette őt a vád alól. A főmagánvádló semmiségi paraszt jelentett be, így az ügy a Kúria elé került.

A nagybaracskai választás megdőbbséte titka. Bajáról jelent a Kis Ujság tudósítója: A közigazgatási bíróság elrendelte, hogy a nagybaracskai választás ügyében a tanubizonyítást folytassák le. A kihallgatások alkalmával megdőbbséte adatok derültek ki. Így azt vallották, hogy Kern Zsigmond tanítót letartóztatták és fogva tartották, majd megfenyegették, hogy vasraverse kísérik végig a községen, ha nem hagy fel az ellenzéki agitációval. Flach Pál ügyvédjelölt a választási jegyzőkönyv adatairól vallott, majd Lelvy Pál magántisztviselő a György-pusztai jegyzőkönyvhamisításról tett vallomást. A petíciós tárgyalást Baján, Nagybaracskán, Hercegszántón, Garán és Csátalján folytatták. Eddig 250 tanút hallgattak ki.

Elhajlásodásnál, közvényénél és cukorbetegségnél, oxaluria és phosphaturia képződésénél, hólyagsavas sok lerakódásánál a természetes „Ferenc József” keserűvíz javítja a gyomor és a belek működését a tartósan előmozdítja az emésztést. Több jeles orvos, az anyacserebálok célszerűbb gyógymódja után kutatva, már a múlt században megállapították, hogy a Ferenc József vízkúrával nagyon szép eredményt lehet elérni. Az orvosok ajánlják.

Ahol a még nem esedékes tartozásra is foglalnak

A rézműves esete a székszárdi adóhivatallal

Tegnap megemlékeztünk a Kis Ujság-ban a mezőberényi tisztviselőbajokról. Elmondottuk, hogy az alig 14.000 lakossal bíró község ügyvitelét 14 tisztviselő nem tudja ellátni. Miután pedig a község költségvetése több tisztviselőt nem bír el, a megelők pedig a munkájukkal nem bírnak, hát a tisztviselők kénytelenek a saját zsebüik terhére munkaerőket alkalmazni. Felvetettük az eset kapcsán azt a nehezen megválaszolható kérdést, hogy vajon

azért kell-e sok tisztviselő, mert bonyolult a községek ügyvitel, vagy pedig fordítva, azért bonyolult-e az ügyvitel, mert nagyon sok tisztviselő van megbízva az ellátásával.

Igen csattanós választ kaptunk most a tolna-megyei Székszárdról, amely válassz egy harmadik okkal világítja meg ezt a kérdést.

Mojzes János székszárdi rézműves mester az Államvasutaknál állott szolgálatban, ahonnan lecsökkent munkaképessége miatt nyugdíjba küldték. Az állásával járó havi 60 pengő körüli nyugdíja természetesen nem elég a megélhetésére és ezért Székszárdon, mint rézműves-mester próbálja a hiányzó összeget létfenntartásához megkeresni. Az adóhivatal nem becsülheti kevéssé a nyugdíjas iparos keresetét, erre vall legalább a székszárdi adóhivatalban 639/II. tétele számú adófőkönyv, amelyben Mojzes terhére az 1935. évre 50.66 pengő adót vetettek ki. Ezt a kivetést meg nem nevezett címen még öt pengővel felemelték, 1934-ről is tartozott 20 pengővel, úgyhogy 1935. évi összes adóelőírása 75.66 pengőt tett ki. Október közepéig ki is fizetett 70.66 pengőt és a

lezárt adófőkönyve szerint 1935 végén nem is tartozott többel, mint 5 pengővel.

Nem túlozunk, ha megállapítjuk, hogy Mojzes a fentiek alapján az ország légpontosabb adófizetői közé tartozik.

A székszárdi adóhivatalban azonban ügylát-szik nem ismerik azt a régi igazságot, amely a falusi embert arra tanítja, hogy nem kell rázni az olyan fát, amelyik magától is lehullatja a gyümölcsét, mert szegény Mojzes adófizető polgárt az adóhivatal kissé irgalmatlanul meg-

rázta. Nem érte be azzal, hogy csekély hátralékára végrehajtást vezetett ellene, amely nem költségmentes dolog, hanem

1936. január 10-én már az 1936. évi adójának a behajtásáról is gondoskodni kívánt, amit úgy vélt legjobban elérni, hogy Mojzesnek február 1-től letiltotta havi nyugdíjának harmad részét az Államvasutaknál.

Az adórendeletek szerint a folyó évi adó négy részletben negyedéyenként fizetendő, tehát ez a letiltás enyhén szólva túlzott hivatali buzgalomra vall. Mojzes személyesen megjelent a székszárdi adóhivatalban, tiltakozott a világos jogsérelem ellen és kérte, hogy a letiltást oldják fel. Kérésére azt a furcsa választ kapta, hogy teljesen felesleges a letiltás feloldása, mert mire az Államvasutaknál ezt elintézik, addigra ügyis esedékes lesz már az első negyedévi adó. Eddig úgy tudtuk, hogy végrehajtást, letiltást csak hátralékos tartozásokra lehet elrendelni, a székszárdi adóhivatal azonban ügylátszik új jogszabályokat alkot.

Ismeretes, hogy az Államvasutak tisztviselőinek és nyugdíjasainak kedvezményes áron adnak téli tüzelőanyagot, szénét és fát, amelyek árát azután többhavi részletben vonják le a nyugdíjából.

Ebben a kedvezményben azonban csak azok részesülhetnek, akiknek nyugdíja megcsökkentés alatt jár.

Akinek a fizetése le van tiltva, annak a vasút nem ad kedvezményes tüzelőanyagot. Ez az eset történt Mojessel, aki most a tél közepén kénytelen teljes áron a helyi piacon beszerezni a téli tüzelőt, mert a székszárdi adóhivatalban egy nyilván kevésbé elfoglalt úr

letiltotta a nyugdíját egy olyan tartozásra, amely még csak ezután fog keletkezni.

Szóvá kellett ezt az esetet tennünk és fel kell rá hívni az illetékes felsőbb pénzügyi hatóságok figyelmét. Mi úgy látjuk, hogy a pontos adófizetőket jutalmazni és nem megbüntetni illik.

Bizalmatlansági szavazás után lemondott az Országos Malomszövetség elnöke

Az Országos Malomszövetség rendkívül izgalmas ülést tartott, amelyen bizalmatlansági indítványt tettek a tagok a szövetség ügyvezető elnöke, Jutassy Odón ellen. Ez az indítvány nagy megdöbbenést keltett, elvágva a legtróbb eset, hogy valamely országos szövetségben ilyen módon próbálják lemondásra kényszeríteni az elnököt. Ismételt szavaztak a tagok, majd végül

27 szavazattal 21 ellenében Jutassy ellen döntött a többség.

Ilyen előzmények után a szünetet követő ülésen már nem is vett részt Jutassy Odón, hanem levelet intézett a szövetség elnökségéhez, melyben többek között a következőket mondta:

„Annak a reményemnek akarok kifejezést adni, hogy azok, akik eddig munkámat átvették, a malomlás érdekében jobb munkát fognak kifejezni, mint én és az összmalomlásért, sőt az intézőbizottság bizalmát is birtok fogják.”

Mint a Kis Ujság munkatársa értesül, Jutassy

Odón működésével azért volt elégedetlen a szövetség sok tagja, mert az illetőknek

nem tetszett, hogy Jutassy nemcsak az Országos Malomszövetség ügyvezető elnöke, hanem a szaklap kiadótulajdonosa és fő szerkesztője is.

A kettőt együtt összeférhetetlennek ítélték. A történetek után azt tervezik, hogy a szövetség külön, hivatalos jellegű szaklapot indít.

Olvasóinkhoz!

Az események torlódása miatt lapunk vasárnapi száma a szokottnál nagyobb.

Éppen ezért kénytelenek voltunk a Képes Családi Lapok című mellékletünk oldalszámát csökkenteni, amiért olvasóink szíves elnézését kérjük.

A Képes Családi Lapok ezután is természetesen ismét a rendes terjedelemben kerül kedves Olvasóink elé.

Még ezen a héten lehet kedvezményesen jelentkezni a Nemzetközi Vásárra

Mint ismeretes, az ezévi vásárt már a kamara a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségével és a Székesfőváros vezetésével való legintenzívebb együttműködés mellett rendezi meg. A közvélemény a legkedvezőbben ítéli meg az erőknél ezt a nagyarányú egyesítést. Nagyrészt erre, részben pedig a gazdasági válság mindjobban érezhető enyhülésére vezethető vissza az, hogy a május 8-án megnyíló Budapesti Nemzetközi Vásárra a jelentkezések olyan arányban és tempóban folynak a kiállítók részéről, ami a vásár iránti érdeklődés legnagyobb fokát jelenti. Így az 1935. évben kiállított magyar textilgyárak már legnagyobb részben jelentkeztek, sőt a múlt évben részt nem vett újabb textilcégek is jelentkeztek a vásárra. Rendkívül kedvezően fejlődik a múlt évhez képest a magyar vas- és gépipar csoportja. Különösen sokan jelentkeztek ebbe a csoportba a vas- és műszaki vállalatok köréből. A bór- és cipőipar exportkutatásainak javulására való tekintettel jelentős csoportnak ígérkezik a bór- és cipőgyártó üzemek kiállítása. Kedvező változások várhatók az élelmiszer-csoportban is. Szilárd az érdeklődés a magyar építőiparok részéről is. Erdekeseink ígérkezik a magyar bútortipar kiállítása. Külön kiállításra törekszik a magyar papíripar, amely 30 év előtt a vásár egyedüli és első szakmája volt.

A Vásárra egyébként január 25-ig lehet a 10 százalékos helyi kedvezmény igénybevétele mellett jelentkezni. Tekintettel a nagyszámú jelentkezésre, ez a kedvezményes jelentkezési határidő meghosszabbítva nem lesz.

CSALÁDI SEGÉDLETTEL FOSZTOGATTA A VASUTI RAKTÁRT EGY VASUTAS

Hajdunánásról jelent a Kis Ujság tudósítója: A vasuti raktárt több ízben megdöbbséte. Ezenkívül az állomásfőnök baromfiállományát is lopkodták. Több névtelen levél alapján megindították a nyomozást. A rendőrség váratlanul megjelent Hornyák István vállalkozó házában, aki meglepetésében bevallotta, hogy a betöréssel lopásokat fia és férfitruhába öltöztetett két leánya társaságában követte el. A nyomozás még folyik.

GAZDÁK FIGYELMEBE!

FERKÓ-OLAJ

Lószerszámot, csizmat, bakancsot puhít, feketíti és tartósá tesz

Gyártja:

MÜLLER ÉS TÁRSA

Ipari segédanyagok gyára

Kapható

Minden bór-, fűszer-, festékkereskedésben és szilgyártóknál

kimérve is, de mindenkor kifejezetten Ferkó-olaj kérendő.

Én és egy színésznő

Elbeszélés, írta Csermely Gyula

Pozsonyban történt, úgy körülbelül negyven évvel ezelőtt. Hetedéves gimnazista voltam, de színházba nem jártam, mert szegényes zsebpénzem nem engedte.

Nem is ismertem a színésznők közül csak egyet, de ebbe aztán fűlög voltam, sőt tartózkodtam. (Hogy befejezzem a mondatot: szerelmes.) És hogy életem történetének egy adatával is szolgáljak, hát megírom, hogy szereleim sorrendjében ez a — harmadik volt.

Gyerek voltam és harmadszor szerelmes! A harmadik szívügyhöz tehát hamarabb jutottam el, mint a harmadik végigsírt szívvarhoz. Vagyis: jobban győzte lelkem a szerelemet, mint teslam a szívtart.

Megjegyzendő: tizenhétéves koromban. Ma — más az arány szívar és szerelem közt. No de térjünk már a dologra, ideje is. Papirosra nyomják, nem nyújtható gumira az újságot; számolnom kell a térrel, mely csak korlátolt.

Az illető színésznő magyar leány volt, de idegen olitáron áldozott, a német Thália papuója lett. Így került egy szezonra Pozsonyba, ahová magával hozta az anyját, meg a húgát is.

Ez utóbbi, egy nyolcéves kis aranypóty, már nem tudott magyarul egy kukkot sem, de mert azt akarta a néneje, hogy tanuljon, hát diákokat keresett hozzá, aki tanítsa.

Tanáromhoz fordult — most jut eszembe: szép férfi volt — és tanárom engemet ajánlott; nos, így kerültem a művésznő házába, azaz hónapos-szobáiba... kettő volt.

Asszonyosan érejt, kíváncsan, telt idomú szép nő volt és harmadszor nyíltak a szívembe, amit szerelemnek nevez a magyar nyelv.

Magától értetődik: legelső óhajom az volt, tudja meg az én eszményképem, a művésznő, hogy gyönyörűnek, csodásnak találok. De ne higgyék, hogy verseket faragtam; a gyalogjáró prózához fordultam.

Fordítási gyakorlatokat írtam tanítványom írkájába, csupa tömönlat. Ilyeneket például: mint: A művésznő szép. A művésznő bájos. A művésznő elragadó, isteni.

Mert abból indultam ki, hogy tanítványom is majd úgy tesz, mint minden kis tanítvány a világon: hogy megmutatja a családban a nagyoknak, ma ez volt a lecke, ma az volt. Ma a művésznőt tanultam, hogy bájos, ma a színésznőt tanultam, hogy hódít. S így ideálom megtudja, hogy őt milyennek találok... ah, csodásnak!

Gimnazista fiúlkám nem csalt meg; nemcsak megtudta a művésznő, hogy én milyennek találok (ah, csodásnak), de még értésemre is adta, írásban, hogy véleményemért cseppet sem haragszik.

Írásban adta, úgy van. Mert hogy másnap, dobogó szívvel, átnéztem tanítványom írkáját, vörös tintával írva egy szót láttam ragyogni a papiroson. Az utolsó tömönlat alatt, mely így hangzott: A művésznő egy fenomen.

Hát, gimnazista caesiaság volt ilyen idegen szavakat használni egy nyolcéves leánykának írt leckeiben, mégis azt írta alája a művésznő, vörös tintával és aláhúzta vastagon: kitünő!

Vagyis kegyesen fogadta a bókomat; az enyémét... ó, mámor, ó, kábulat! A pozsonyi főispán akkor Lipót-rendet kapott, ha emlékszem, de én boldogabb voltam, mint a főispán.

Új leckék következtek, ilyen hangulatos

mondatok például: A művésznő babérródot érdemel... a művésznő a mi színházunk csillaga és az új leckékre új osztályzatok jöttek. Hol egy jeles, hol egy nagyszerű, sőt egy bravó is piroslott a szemembe. És sem az aláhúzás nem hiányzott, sem a felkiáltó jel.

Amint az eddigiekből látják, a mondatokban, amiket közöltem, a művésznő volt az alany és a bók volt az állítmány; most, mert meg akartam neki vallani, hogy imádom, olyan mondatokat írtam a füzetbe, bódultan és remegő kézzel, amelyekben én voltam az alany, ami a lelkemben forrt, volt az állítmány és az isteni művésznő volt a tárgy. Így változnak a szerepek, nemcsak az életben, de a nyelvtani leckékben is.

Ilyen gondolatok izzottak az agyamban és ilyen mondatok kerültek ki a tollam alól, mint:

A tanító imádjia tanítványának néniét, a művésznőt. A tanító szíve csak egy nőt ismer, az isteni művésznőt. A tanító remény és kétség között van, mert nem tudja... s a többi s a többi.

Másnap, ó, fekete másnap!

A művésznő válaszolt: vörös tintával írt most is, de hát mit írt? Ködfátyolos szemmel ezt olvastam a vallomásom alján:

Az írásban van pont és van vessző, van kérdő-, felkiáltó- és gondolatjel, de kacagójel, fájdalom, nincsen.

Es hogy teljes legyen a tragédia, még mi történt? Másnap az én tanárom, az a szép ember, ártatlanul arról kezdett beszélni, hogy az írásjelek és a logika között egy bizonyos, bár távolos kapcsolat van. És hogy érdemes volna utánajárni az oknak, miért van pont és van vessző, miért kérdő-, gondolat- és felkiáltójel, csak kacagójel nincs, emmiféle írásban?!

Így végződött az én harmadik szerelmem, melynek hősei voltak: én és egy színésznő.